

По волѣ-тъ на тоя истый Господарь, „казва Г. Калай-
„довичь, „Епископъ Константинъ прѣведе слова-та на Св. А-
„танасія Александрійскаго срѣщу Ариане-ты; а Григорій Пре-
„евитеръ на Българскы-ты Цркъвы, по повѣленіе-то на тоя
„истый книголюбивъ Господарь, състави Цркъовнѣ и Граж-
„данскѣ Исторіѣ.“

Между това и истый Господарь ся упражняваше съ
прѣводы и съ извлечения; той избра и прѣведе [отличны мѣ-
ста отъ съчиненія-та Златоустовы, и тыя извлечения нарече
Златоструй.

Ето памятници-ти на Българскѣ-тъ Словесность на край
IX и въ начало-то на X-то столѣтіе. Сами ти ли сѣ? Тыя
само любопытство-то откря на скоро, изведе ги на свѣта
отъ забравяне-то и отъ библиотечный прахъ въ странѣ да-
лечнѣ (въ Москвѣ) отъ тѣхно-то отечество. Та и тыя ся
види, да сѣ изгнили въ праха, ако не бѣше ги намѣрилъ К.
Ө. Калайдовичь. Да ли нѣкоя може заключи, че въ отече-
ство-то имъ не е имало друзи памятници, зашто-то само тыя
ся изнамѣрихъ тоя пѣть въ Москвѣ, и зашто-то мы не зна-
емъ имена-та или заглавія-та, за това и съдръжаніе-то на
другы-ты, подобны на тыя памятници?

Много, много още памятници е имало на Българскѣ-тъ
Словесность и трѣбвало да има въ тыя и въ подырны-ты го-
дины; нѣ врѣмя-то и запустителный бичь, на владѣтели-ты на
тѣхъ странѣ ги изгладихъ отъ лице-то на земѣ-тъ. Ако и
да сѣ ся увардили нѣкои отъ тѣхъ, то трѣбва да ги тър-
симъ въ различни страны въ Българіѣ, Македоніѣ, въ Гръц-
кы-ты монастыры, въ Трансильваніѣ, Сръбіѣ, Влахыѣ, Молда-
віѣ и Россіѣ, сир. на всечко-то пространство на Славянскѣ-
тъ Цркъвѣ, коя-то е нѣкога цвѣтала.

Нѣкои отъ тѣхъ ся паднахъ случайно и въ отдалечен-
ны-ты извънъ-граничны библиотеки, както въ Виенскѣ-тъ, Ви-
танскѣ-тъ, Парижскѣ-тъ и пр.

Отъ всечкы-ты страны най богата-та сега съ такымы
рѣкоциси е Россія. Така казвать, които издадохъ описаніе-